

כ"ק אדמו"ר הריו"צ:

מילה שלי לא הולכת לאיבוד לא למעלה ולא למטה, וצריך לומר זאת בהדגשה ולא בשפה רפה

מלמעלה. האמת היא שהוא יודע את היום המדויק, וכפי שהוא מציין ב"קול קורא" הרביעי, ש"בן תורה יודע את היום.. וד"ל. קח לידך את ה"קול קורא" הרביעי, למד אותו היטב כפי הנדרש, ותהיה לך בהירות בענינים רבים, יסתלקו אצלך סתירות רבות ותבין ממנו את כל הגישה של ה"קריאה והקדושה".

ברצוני לכתוב לך דבר נוסף (בתקווה שלא יהיה לך כעס וטענות כלפי): **אינך מכיר את אבינו הקדוש משיח ה' כ"ק אדמו"ר שליט"א.** אתה כתב לי "נא לא לכתוב דבר". מילים אלו מגלות מה מונח אצלך בהחבא בתוך הלב, שאתה חושב שתיתכן אפשרות ומציאות שהרבי יאמר פעם משהו אחר [=יחזור בו מדבריו]. **מותר לך להתבייש עם הרבי שנמצא בלבך! איזה רבי יש לך בלבך!**

כתוב "לא איש א-ל ויכזב וכן אדם ויתנחם וגו'". אני לומד את פשט הכתוב כך: לכאורה היה צריך לכתוב "לא א-ל איש ויכזב", מדוע נאמר "לא איש א-ל ויכזב"? אלא הרמז הוא, שעלינו לדעת שאפילו ה"איש א-ל", ע"ד "איש האלקים" כמשה רבינו גם הוא "לא יכזב". היות ומשה רבינו אינו אומר דברים משלו. מה שהאלקות מצוה את זה הוא אומר. זהו איש אלקים. וכ"ק אדמו"ר שליט"א הוא הרי המשה רבינו והוא איש האלקים (עיין בהקו"ק). במילא, באם הוא אמר משהו – הוא לא יאמר אחרת, וכך יהיה, דבר ה' יקום לעולם! רק האופן יכול להיות בקלות יותר בחסד וברחמים.

אבינו הקדוש משיח ה' כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לי פעם ביחידות, כאשר הראתי לו מכתב מבתי וואלף תחי', אמרתי לו אז: "רבי, איירע א ווארט ווערט ניט פארפאלען" [=מילותיך אינם הולכים לאיבוד!] הינך יכול לשער באלו פנים אמרתי זאת, בקול שפל ורפה ובפנים סמוקות ומבויישות.

הרבי פנה אלי בפנים רציניות ואמר לי בזה הלשון: מיינער א ווארט ווערט ניט פארפאלען ניט למעלה און ניט למטה, און מדארף עס זאגען מיט א דגש און ניט מיט א רפה". [=מילה שלי לא הולכת לאיבוד לא למעלה ולא למטה, וצריך לומר זאת בהדגשה ולא בשפה רפה].

קטע ממכתבו של הרה"ח וכו' ר' אברהם פאריז ע"ה (מיום ג' ט"ז אייר תש"ד):

. . בליבאוויטש במטבח היה טבח בשם משה שלמה. הוא היה אומר: "אין לי צורך לצאת אל העולם ולראות כיצד הוא מתדרדר. די לי להביט סביבי במטבח, על התמימים, ולראות את ירידתו של העולם". אותו הדבר אומר אני. בהסתכלות על האברכים שלנו שיחיו – אתם הרי "שפיץ חב"ד" – ניתן להבין את המצב בעולם.

בדבריק גופא, לפי דעתי, מונח התירוץ על קושייתך. אתה שואל: "מדוע (הרבי) מודה לסניפכם "מחנה ישראל" על הפירסום של "לאלתר לתשובה" ואינו מזכיר כלל אודות הפירסום של "לאלתר לגאולה"? התירוץ לפי דעתי הוא, שזה סימן שלא פירסמתם זאת! מדוע לא פרסמתם זאת, מכיון שהאמונה בזה חסרה גם אצלכם. אתה עצמך כותב שנוצרה אצלכם קרירות בזה. זאת אומרת: שגם אצלכם לא היה בזה אמונה מלכתחילה. באמונה לא שייך שום שינויים, שום מניעה וסיבה. אפילו כאשר יציגו לאדם ענין הפכי – האמונה תעמוד על תילה, עם כל התוקף, ולא תזוז זיז כלשהו. ואצלכם הרי ישנו שינוי (כפי שאתה כותב), סימן הוא שגם קודם לא היה לכם אמונה (אצלכם זה היה רק "מהיכא תיתי"), ודבר שלא נמצא אצלך, אינך יכול לפעול אותו אצל הזולת.

. . בעצמי שמעתי כמ"פ בשיחות מפי קדשו, והדבר מופיע פעמים רבות ב"הקריאה והקדושה" וב"קול קורא'ס": "אל לנו להיות מיואשים". הגם שניתן ללמוד את כוונת הדברים כפי שהדבר נראה במקומו, אך אני חשתי בדברים (כאשר ששמעתי אותם, עד בשנת תש"א) שאפילו באם יגיע רגע שייראה לכאורה היפך כל הענין ח"ו, שגם בזמן שכזה "אל לנו להיות מיואשים".

. . העבודה הנדרשת מאיתנו היא: שאנו נבחר להאמין באמונה עצמה. לא שנאמין בדברים היות ואנו מאמינים במבשר שהוא לבטח יודע נכונה, מצד העובדות, מצד שאומרים לו כך

יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הרבי נמצא בחדרו

הרבי נמצא אתנו כבעבר. הרבי נמצא בחדרו ושומע אותנו מתוועדים כאן. א"כ כיצד אנו מתוועדים כאן? – משום שרצונו שנתוועד.

(משיחת אחרון של פסח תש"י)

נשמה בגוף דוקא

הענין של "הסתלקות", שנמשך אור נעלה ביותר, שמצד העילוי שלו הוא נקרא בשם "אסתלק", וזה נמשך למטה **בנשמה בגוף דוקא**.

(משיחת ש"פ ויקרא תשל"ב)

בכל רגע ורגע: הרבי עוד יותר חזק, יותר בריא, יותר רענן ויותר חי!

...לך ודבר עם כזה בן אדם! טוען הוא שהרבי נמצא כבר שלושים וחמש שנה בעולם האמת! הוא בעצמו השתתף ב"לוי"!" מה אתם מזכירים אותו בעולם הזה הגשמי (אלא אם כן אפשר להרויח ע"י הזכרת שמו עוד כסף...) – הרי הוא נמצא מזמן בעולם האמת, ברוחניות! אדם שאין לו שום מושג אלא בגשמיות ובחומריות וכל דבר נמדד אצלו רק במה שעניו רואות וחושיו הגשמיים קולטים, הוא מודד כל דבר רק בדולרים שאפשר להפקידם ב"בנק"...

הרבי חי ("דער רבי לעבט") בגשמיות בעולם הזה הגשמי והחומרי שלושים וחמש שנים שבכל רגע ורגע מהם הוא עוד יותר חזק, יותר בריא, יותר רענן ויותר חי ("נאך מערער און נאך שטארקער און נאך פרישער און נאך לעבעדיקער")!

שום רב, שום עורך-דין ואף אחד לא יוכל לשנות את העבודה הפשוטה והברורה שלא יכול להיות כאן שום ענין של ירושה ח"ו וח"ו; מאחר ש"הוא בחיים" לא שייך לדבר על ירושה כאשר הוא עצמו חי!

(משיחת ט"ו תמוז תשמ"ה. ציטוט מתוך הקלטת)

אין ברירה אחרת אלא להתנהג ב"פראות"

ועל דרך זה בנוגע לדיבור אודות ביאת המשיח, דלכאורה, הדבור בכל החיות והלהט כו' שמשיח-צדקנו בא תיכף ומיד ממש, הוא ענין של "ווילדקייט" [=פראות], שהרי דברים אלו כבר נאמרו **ריבוי פעמים**, ואעפ"כ לא זו מאומה (לכאורה), ומה מקום להמשיך לדבר בזה בכל החיות והלהט כו' שבת אחרי שבת?!

והמענה לזה – היא הנותנת: מכיון שלאחרי כל ריבוי הדיבורים והפעולות כו', עדיין לא בא משיח-צדקנו, הרי אין ברירה אחרת אלא להתנהג באופן של "ווילדקייט", על פי שולחן ערוך כמובן, אבל באופן שלמעלה מסדר מסודר כו'.

(משיחת ש"פ וישלח תשמ"ח)

– יוצא לאור על-ידי ועד 'חיילי בית דוד' 770 בית משיח, בית חיינו –